

22. júla 2020

„Pamätová karta“

Najvýznamnejšie zjavenie sa udialo 27. novembra 1830. Tie predchádzajúce mali akoby pripraviť sestru Katarínu na stretnutie s nadprirodzenom a asi aj jej spovedníka. Po 4 mesiacoch od posledného zážitku prichádza do spovednice s novým zjavením, do ktorého bude aktívne zapojený aj sám otec Aladel. Tentoraz už počúval pozornejšie. Nám je toto zjavenie dobre známe. Dúfam, že nebude na škodu ak si sr. Katarínu aj my pozorne vypočujeme. *„Bolo to v sobotu pred prvou adventnou nedeľou, večer o pol šiestej v čase rozjímania. V hlbokom tichu začula som šesť hodvábnych šiat, od tribúny svätého Jozefa. Pozrela som sa tým smerom a zbadala som Pannu Máriu vo výške obrazu svätého Jozefa. Stála. Bola strednej postavy. Šaty mala z naružovelého hodvábu. Siahali až ku krku. Rukávy voľne spustené. Na hlave mala biely závoj. Po oboch stranách jej siahali až k nohám... Tvár mala odhalenú; takú krásnu, že je nemožné slovami vyjadriť jej krásu. Nohy spočívajú na polovici bielej gule, ja som to považovala za zemeguľu. Pod nohami mala hada zelenkastej farby so žltými škvrkami. V rukách držala zlatú guľu. Na nej bol malý krížik. Zlatá guľa predstavovala zemeguľu. Oči mala obrátené k nebu“.* Mária zotrvala v prosebnej modlitbe. Jej tvár bola vážna a akoby v očakávaní, či jej modlitba bude vyslyšaná. Zrazu sa jej tvár rozjasnila, čo sestra Katarína chápala ako vyslyšanie. Pokračuje: *„Zrazu som zbadala na jej rukách prstene. Tri na každom prste – mali rozmery článkov prstov, na ktorých sa nachádzali. V každom boli primerane veľké drahokamy. Najväčšie drahokamy vyžarovali najsilnejšie lúče. Počula som vnútorný hlas: „Táto guľa predstavuje celý svet, hlavne Francúzsko... a každého človeka zvlášť... Krása a jas lúčov, takých nádherných sú symbolom milostí, ktoré rozdávam všetkým, čo o ne prosia. Lúče dopadali na zem tak, že dolu splývali. Zemeguľa z jej rúk zmizla. Sklopila zrak. Okolo Panny Márie sa utvoril oválny rám. V polkruhu bol nápis: Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“ Napísaný bol zlatými písmenami. Počula som vnútorný hlas:“ **„Daj zhotoviť takúto medailu. Tí, čo ju budú nosiť s dôverou, dostanú mnoho milostí.** Zdalo sa mi, že sa obraz otočil. Na druhej strane medaily som videla písmeno M, nad ním malý kríž, opierajúci sa o krátku priečku. Pod ním boli presväté Srdcia Ježiša a Márie.“* Keď si to sestra dobre obzrela, počula hlas: **„Je potrebné dať raziť takúto medailu! Tí, čo ju budú nosiť posvätenú a budú sa zbožne modliť s dôverou povzdych ktorý je na nej, dostanú mnoho milostí..“**

Nateraz pochodila Katarína u otca Aladela zle. Povedal jej: „To je číry klam! Keď chcete uctievať Pannu Máriu, nasledujte jej čnosti a nefantazírujte! On sa o posolstvo viac nezaujímal.

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“